

Kes teab mis asja pärast nemad hakanud seda hullust ja hullamist tegema, läks wälja, katsus hoolega tarjamaad läbi ja leidis sealt hulga kohwemarju maas. Tema noppis mõned üles, pani neid weega tulele, ja kui nemad küllalt olid keedetud, katsus, mis magu weel pidi olema, magu oli hea küll, ja mees pani imeks, et ta weri soontes nagu rutemine hakkas liikuma ja und ei tahtnud koguni ta silmi tulla. Nüüd mõistis mees kohe, miks kitsed olid nii hulluks läinud, se oli kohwemarjade süü, mis loomad robuga segamine olid sõõnud.

Sesama isand oli ühe loostri walitseja, kus mitu munka olid endid kokulõõnud Mohamedi usu kombid mõõda oma Jumalat ja waleprohwetit õõd ja pääwad teenima. Sagedaste piddid need mehed õõse ülestõõsma palwele, aga uni oli magusam, ei wiitsind nemad ehk koguni mite ülestõõsta, ehk tulid hoopis unised oma Jumala kotta, tehku walitseja mis taht. Nüüd hakkas mees oma alamatele kohwejoogi heaks kiitma, nemad katsusid teda ja ennde, mungad olid edespidi nii ärtad ja terased õõ

ajal kui kassi pojad. — Ehk nüüd küll meie juures, kus kohwe enam nii rammus ja kangge ei ole kui oma pärismaal, ja kus teda enamiste juakse sigorite ehk odrega segamine, kohwejoõk enam nii suurt asja ei tee, peab ta ommeti inimese südame rõõmsamaks ja meele ningg mõistuse nagu terasemaks tegema. Seda teawad nii mitu naesterahwast, kelle suu juba muidu nii lai on kui kesa-wälja mulk, ja kellele niisugust keele niisutamist hoopis waja ei oleks; nemad jookwad hea meelega kohwet, sest jut peab siis nagu ladufamine ningg lõbusamine jookõma.

Euroopa maal ja isiaranis Saksamaal on kohwejoomine ülewääga pruugitawaks läind, olgu mees suur ehk weike, rikas ehk waene, kohwet peab temal igapä õllema, muidu on häda kääs.

Teada muidugi et rikkamad inimesed kallimat sugu iwi oma joomaaja tarwis pruugiwad, kes waesemad, lepiwad alwema sooga, ja kel hoopis jõudu ei ole, jookwad paljast sigoriwet, mis nende meelest kohwega ühte läheb. On Saksamaal waeõte inimeste hulgas